

Կոմիտաս

Հով-Սէր

Նուրբ հովի պէս լարերով՝
Սուրբ ծովի պէս պարելով,
Սէրըդ սրբառում պահեցիր,
Սըրտիս խորքում գահեցիր:

Աշունն եկաւ ծառին սարին հեւելով՝
Անձրեւ թելեր փռշի-փռշի թելելով .
Պըտուկը ճոխ՝ առին տարին
Տերեւները կանաչ-ճանաչ պեղելով: